

Deu punts per votar República Catalana el 21-D

«És importantíssim, per fer efectiva aquesta voluntat guanyadora i recuperar l'esperit de l'1 d'octubre, que es creï una candidatura unitària»

1. Aquestes són unes eleccions il·legítimes, que ens han imposat, que es realitzaran enmig d'un cop d'estat i sota tutela de l'article 155 i amb dues persones a la presó. Per tant, no són unes simple eleccions autonòmiques ni en cap cas es produeixen ni ens retornen a cap normalitat. La convocatòria arriba com a conseqüència de la incapacitat real de l'estat espanyol a fer efectiu el 155 a Catalunya, i es demostra amb el canvi de relat de Rajoy que primer va parlar d'un retorn a la constitució en 6 mesos i finalment ho fa tot al 21D.

2. La intenció de l'estat espanyol amb el 21D és doble: Per una banda donar una imatge simbòlica de que Catalunya retorna a la legalitat constitucional i per l'altra, i més important, dividir el bloc polític i social que a hores d'ara reconeix la República Catalana avalada per l'1 d'octubre, tensionant-lo davant una decisió d'aquesta transcendència i dificultat amb tant poc temps. Són, doncs, unes eleccions excepcionals, i per tant no s'espera que els diferents partits confrontin els seus programes polítics ni el seu model de país, sinó que donin una resposta unitària al motiu pel qual han estat convocades: fer caure el govern i prohibir la voluntat majoritària que va expressar-se l'1 d'octubre.

3. És en aquest context que el repte del bloc sobiranista és retornar i recuperar l'esperit polític i cívic de l'1 i el 3 d'octubre davant la imposició estatal de les eleccions, tornar a mobilitzar i engrescar a àmplies capes de la societat catalana, i per tant simbòlicament i també a la pràctica demostrar aquesta unitat d'acció al voltant de la democràcia, del referèndum de l'1 d'octubre i de la República Catalana que els permeti guanyar les eleccions.

I és aquesta determinació i voluntat de sortir a guanyar les eleccions el que segurament l'Estat Espanyol no s'esperava quan va imposar les eleccions del 21 de desembre. No crec que hagués valorat massa profundament aquesta possibilitat de desbordament per part de l'independentisme que podria desembocar en una victòria absoluta que els situaria en una posició molt incòmode a ulls interiors i internacionals. I és en aquest sentit, que ha intervingut aquest matí el president Carles Puigdemont des de Brussel·les: Acatarà el bloc del 155 la voluntat de la majoria? Com reaccionarà l'Estat Espanyol a la demanda majoritària del poble català a vehicular políticament la independència? Serà amb més repressió i una nova aplicació del 155 com ha apuntat el vicepresident del Senat Pedro Sanz? I Europa, com es posicionarà després del missatge transmès avui?

4. És importantíssim doncs, per fer efectiva aquesta voluntat guanyadora i recuperar l'esperit de l'1 d'octubre que es creï una candidatura unitària que incorpori persones provinents del moviment sobiranista, social, estudiantil i sindical que compartirien llista amb altres que han sigut represaliades i les dels diferents partits polítics que haurien decidit no presentar-se al 21D (podrien ser de PDeCAT, ERC, CUP i Podem) precisament per evidenciar aquest escenari d'excepcionalitat. Des d'aquesta modesta columna d'opinió proposaria que siguin en Jordi Cuixart i en Jordi Sànchez els caps de llista i que evidentment tots els partits demanin el vot per la candidatura unitària i facin campanya unitària i/o també per separat, si alguns ho volen i ho creuen pertinent.

5. No és voluntat d'aquest que signa fer propostes taxatives i per tant, i sempre dins aquest marc de la unitat d'acció, caldrà que els agents implicats valorin i decideixin si és més efectiu presentar una candidatura ciutadana unitària o dues que comparteixin el mateix programa

de mínims que hauria de ser absolutament clar:

- **Reconeixement** que la sobirania del poble de Catalunya rau en el seu Parlament i les seves institucions.
- **Voluntat a la negociació** perquè es pugui dur a terme un referèndum pactat.
- **Validació de la resolució** del 27 d'octubre i per tant compromís que, en el cas d'esdevenir la llista guanyadora i mentre no arriba una oferta de referèndum pactat, desplegament del full de ruta votat al Parlament el 27 d'octubre. (aquest punt assumeix el compromís del resultat de l'1 d'octubre però sobretot és important en clau democràtica doncs accepta el resultat mentre li reconeix al Parlament la seva legitimitat per implementar-lo).
- **Compromís de desplegar** el Procés Constituent i d'acatar la voluntat de la majoria. (Aquí és on hem de contraposar i confrontar els diferents models de República Catalana, i no en el marc de les eleccions en llistes diferenciades).
- **Exigència d'amnistia** pels presos polítics i necessitat d'un diàleg per acordar una separació amistosa entre Catalunya i Espanya.

6. El que sí que considero que seria un error és que es presentin tres llistes separades encara que comparteixin aquest marc unitari. Aquest fet donaria una imatge d'eleccions autonomistes, de programa polític, i no excepcionals com és el cas. A banda, que anar per separat permet que la unitat d'acció es trenqui en qualsevol moment i ara necessitem estar més units que mai. No està de més recordar que, si es segueix aplicant el full de ruta de la República, cal que es convoquin eleccions constituents en finalitzar els 12 mesos que durarà el Procés Constituent. Una altra raó, per defensar aquesta candidatura unitària excepcional que vindria a culminar el tram final per la independència, o per la constitució de la República, fins a la convocatòria d'aquestes eleccions constituents on les candidatures ja s'haurien de presentar per separat i on és imprescindible que es contraposin els diferents programes i projectes polítics.

7. Sigui com sigui, i perquè després no es produeixin dubtes i desercions, caldria que les persones que acceptin formar part de la llista assumeixin el compromís, en cas victòria, de seguir aplicant i desenvolupant el full de ruta aprovat en forma de resolució el 27 d'octubre que va servir per declarar la República Catalana. Aquest fet és molt important perquè no crec que sigui gens beneficiós cada situació de dubte, improvisació o dimissions.

8. I és en aquest sentit, que també seria imprescindible que, en el marc de la candidatura, hi hagi una llista o dues, s'apunti quin podria ser aquest futur govern de consens. Un govern divers, plural però alhora determinat, convençut, valent i preparat per encarar la fase definitiva de la República Catalana amb coratge. Fa uns mesos, la CUP-CC va fer unes declaracions afirmant que si hi havia una repressió forta, amputacions i detencions a persones del govern, es plantejarien entrar en un govern de concentració nacional. Doncs, penso que ara ha arribat l'hora d'aquest govern de concentració. Necessitem a la CUP a dins, disposant de tota la informació, implicant-se en la fase final de la República Catalana. Al llarg d'aquesta legislatura s'ha demostrat moltes vegades fins a quin punt tothom ha sigut necessari i important per arribar fins aquí.

9. Arribats en aquest punt, és inevitable preguntar-nos com abordaran el 21 de desembre els comuns. A dia d'avui, no és cap secret que condemnin l'aplicació del 155 i defensen un referèndum pactat com a solució política al conflicte. Un referèndum, no ho oblidem, que perquè s'aconsegueixi a través d'una reforma constitucional necessitaria el suport de dos terços del Congrés de Diputats.

Aquest matí, però, Carles Puigdemont ha llançat la possibilitat de convertir les eleccions del 21D en un referèndum d'autodeterminació. Acceptarà En Comú Podem aquest oferiment i marcarà un posicionament o continuarà en la línia de CSQP que va impedir-ho en les darreres eleccions negant-se a prendre partit i assumir un Sí o un NO a la República Catalana? Semblaria que aquesta vegada hauria de ser diferent, doncs, fins i tot des de Madrid no s'han cansat de defensar la necessitat de trobar una solució democràtica al conflicte català i aquesta seria una bona

manera compromentent-se a acceptar el resultat i a implementar-ho. Si això es produís, ja tindríem totes les candidatures definides i per tant es podria realitzar un referèndum i un recompte amb garanties.

No podem descartar però que finalment En Comú no es posicioni i per tant impedeixi el recompte d'un referèndum pur. Arribats en aquest punt penso que les eleccions servirien perquè la ciutadania catalana voti tres opcions de resolució política del conflicte:

- **Bloc democràtic** de la República Catalana i per la defensa de les institucions.
- **Bloc unionista** de retorn a la Constitució que defensa una nova aplicació del 155 (PP, PSC i C's).
- **En Comú Podem** per una solució pactada sense sortir del marc constitucional però negant-se a una nova aplicació del 155.

I la pregunta també serviria pels comuns: Acceptarien la voluntat de la majoria de catalans si opten majoritàriament per resoldre el conflicte polític com proposa el bloc democràtic de la República Catalana? Davant la hipòtesi d'una majoria simple, es sumarien al bloc unionista que de ben segur tornarà a exigir un nou escenari repressiu via 155 o condemnaran el 155 sumant-se al bloc que tornarà a reclamar solucions polítiques (referèndum pactat) mentre desenvolupen el seu full de ruta i per tant, s'incorporen al procés constituent que s'obrirà?

10. Hi ha qui planteja que en unes eleccions tan excepcionals es podrien il·legalitzar les candidatures que defensin obertament la República, pensem si ens interessa, o si per altra banda hem d'utilitzar les estratègies que durant tants anys ens van ensenyar els companys i companyes bascos. Experts en esquivar la llei de partits. Per altra banda, penso que tampoc no podem deixar de dir que seria enormement desmobilitzador arribar a les eleccions del 21D amb una sensació de derrota, de que el 155 s'ha aplicat i que és el cop definitiu de l'Estat Espanyol per retornar a un escenari autonomista. Sinó al revés, cal que el bloc sobiranista torni a prendre la iniciativa, reprengui la mobilització, hi ha un govern destituït, hi ha dos companys a la presó, de motius en sobren, i han de ser conscients que aquesta ha sigut la veritable força del moviment independentista.

En definitiva, tenim l'ocasió de tornar a derrotar l'estat espanyol i demostrar que l'aplicació del 155 finalment no ha servit per res. Tenim l'ocasió per reafirmar-nos amb la República Catalana i afrontar la fase final amb molta més legitimitat i solidesa. Depèn de la nostra generositat, de la resiliència entre els partits i de la capacitat de tots plegats de posar-nos d'acord. Depèn de nosaltres. Ens hi va la República!